

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., v právní věci

žalobkyně: L. H.
proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2022, č. j. MPSV-2022/564-923, sp. zn. SZ/MPSV-2021/190471-923, o odnětí doplatku na bydlení ode dne 1. 11. 2014,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky ze dne 4. 1. 2022, č. j. MPSV-2022/564-923, sp. zn. SZ/MPSV-2021/190471-923, **se ruší** a věc se mu **vrací** k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Specifikace věci

1. Výše označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajské pobočky v Ostravě (dále též jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 11. 11. 2021, č. j. 542599/2021/OOI, jímž byla žalobkyni ode dne 1. 11. 2014 odňata dávka pomoci v hmotné nouzi - doplatek na bydlení.
2. V případě žalobkyně se jedná již o několikáté rozhodnutí žalovaného, přičemž jeho předchozí rozhodnutí byla zrušena pro nepřezkoumatelnost z důvodu absence řádného odůvodnění výpočtu měrné spotřeby tepelné energie pro účely stanovení nároku na dávku a její výši, resp. zdůvodnění některých hodnot dosazovaných do matematického vzorce užívaného pro výpočet nákladů na vytápění.

II. Relevantní zjištění z obsahu správních spisů a shrnutí předchozích řízení

3. Z předložených správních spisů vyplývá, že dne 8. 4. 2015 bylo zahájeno správní řízení o odnětí dávky pomoci v hmotné nouzi – doplatku na bydlení, a to ode dne 1. 10. 2014, přičemž správním orgánem prvního stupně bylo dne 28. 4. 2015 rozhodnuto o tom, že se žalobkyni doplatek na bydlení od 1. 11. 2014 odnímá (dávka za měsíc říjen již byla vyplacena). Správní orgán vycházel mj. z toho, že v rozhodném období měsíce září 2014 měla žalobkyně na základě nájemní smlouvy v užívání nájemní byt ve finském domku postaveném v padesátých letech minulého století. Správní spis obsahuje též evidenční list pro výpočet nájemného, informace o užívaném bytu, periodickou fakturu za sdružené služby dodávky elektřiny, doklad o výši měsíčních příjmů manžela, doklad o výši měsíčních příjmů žalobkyně, doklad o pobírání příspěvku na dvě děti, oznámení o změně výše dávky pomoci v hmotné nouzi, kalkulační list. K odvolání žalobkyně žalovaný dne 3. 9. 2015 prvostupňově rozhodnutí potvrdil a konstatoval, že v měsíci říjnu 2014 nárok na doplatek na bydlení žalobkyni nevznikl, poněvadž příjem společně posuzovaných osob zvýšený o příspěvek na živobytí a příspěvek na bydlení po odečtení odůvodněných nákladů na bydlení převýšil částku živobytí společně posuzovaných osob.
4. K žalobě žalobkyně krajský soud rozsudkem ze dne 21. 7. 2016, č. j. 18 Ad 59/2015-32, rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2015 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení s tím, že byt je posouzen existence nároku a výše dávky závislé na výstupech automatizovaného systému, který zajišťuje ministerstvo, **žalovaný neuvedl konkrétní údaje, které do aplikace hmotné nouze zavedl, a neposkytnul matematický model či výpočet**, podle něhož k částkám za energie dospěl. Povinnost použití programové aplikace hmotné nouze pro výpočet dávky ještě sama o sobě nezabývá správní orgány povinností, aby konkrétní dosažený výsledek také náležitě odůvodnily.
5. Po rozsudku krajského soudu ze dne 21. 7. 2016 zrušil i žalovaný rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 28. 4. 2015, jenž následně rozhodnutím ze dne 23. 11. 2016 žalobkyni odňal ode dne 1. 11. 2014 danou dávku. K odvolání žalobkyně žalovaný dne 10. 2. 2017 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Návazně správní orgán prvního stupně dne 16. 3. 2017 opětovně ode dne 1. 11. 2014 žalobkyni odňal posuzovanou dávku. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o němž rozhodl žalovaný dne 23. 6. 2017 tak, že odvolání žalobkyně zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

6. Krajský soud rozsudkem ze dne 5. 12. 2017, č. j. 18 Ad 27/2017-26, rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2017 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Zavázal žalovaného **náležitě odůvodnit hodnoty pro výpočet odůvodněných nákladů za energie dosazované do užitého matematického vzorce.**
7. Následně správní orgán prvního stupně rozhodl dne 19. 3. 2018 a žalobkyni odňal ode dne 1. 11. 2014 doplatek na bydlení. Rozhodnutí bylo žalovaným potvrzeno dne 21. 6. 2018.
8. K podané žalobě žalobkyně krajský soud rozsudkem ze dne 9. 5. 2019, č. j. 18 Ad 28/2018-25, rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2018 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Tvzení správních orgánů považoval za **rozporuplná a nepřezkoumatelná, přičemž na jedné straně použily hodnotu MUSTEvyt ve výši 0,55 GJ/m² s přihlédnutím k vyhlášce č. 152/2001 Sb., která byla účinná do 31. 8. 2007, a na straně druhé odkazují na hodnotu MUSTEvyt zjištěnou z tabulky poskytnuté Energetickým regulačním úřadem (dále jen „ERÚ“), přičemž není konkretizováno a odůvodněno, proč je hodnota MUSTEvyt získána právě z této tabulky. Krajský soud hodnotil jako důvodnou i žalobní námitku žalobkyně týkající se hodnoty koeficientu 1,2, kterou správní orgány do předmětného vzorce dosazují. Ve správním spise absentoval dokument ERÚ („průvodce spotřebou – manuál“), z něhož měl být koeficient 1,2 získán. Žalovaný uvedl, že detailním propočtem je určená spotřeba tepla v určitých případech navýšena o 20%, tedy na koeficient 1,2, avšak z rozhodnutí správních orgánů ani z jejich správních spisů není seznatelné, o jaký detailní propočet se jedná. **Jestliže jsou žalobkyní neustále namítány hodnoty, které se do matematického vzorce dosazují, je na správních orgánech, aby byly tyto hodnoty náležitě odůvodněny a podklady, ze kterých jsou tyto hodnoty použity, byly založeny ve správním spise.****
9. Proti shora uvedenému rozsudku ze dne 9. 5. 2019, č. j. 18 Ad 28/2018-25, podal žalovaný kasační stížnost společně s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Usnesením ze dne 27. 6. 2019 Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal, žalovaný proto zrušil dne 18. 7. 2019 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 19. 3. 2018 a věc mu vrátil k novému projednání, přičemž správní orgán prvního stupně měl ve věci znovu rozhodnout a doplnit do spisové dokumentace chybějící podklady. Správní orgán rozhodl dne 10. 10. 2019 a žalobkyni opětovně odňal ode dne 1. 11. 2014 předmětnou dávku. Rozhodnutí napadla žalobkyně odvoláním, o němž žalovaný rozhodl dne 25. 11. 2019.
10. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 10. 2. 2021, č. j. 3 Ads 175/2019-58, kasační stížnost žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 5. 2019 č. j. 18 Ad 28/2018-25, zamítl. Ztotožnil se s názorem krajského soudu, že rozhodnutí žalovaného ve spojení s rozhodnutím úřadu práce neposkytují uspokojivou odpověď na žalobkyní opakovaně vznášenou otázku, **jak oba správní orgány dospěly k hodnotě MUSTEvyt 0,55 GJ/m², kterou dosazují do vzorce výpočtu měrné spotřeby tepelné energie pro vytápění. Ke stejnému závěru dospěl také v případě dosazení koeficientu 1,2 do předmětného vzorce, tj. navýšení měrné spotřeby tepelné energie o 20 %.** Dále Nejvyšší správní soud uvedl, že z rozhodnutí žalovaného, potažmo rozhodnutí úřadu

práce, není zřejmé, proč správní orgány nadále používají hodnotu z již neúčinného předpisu a proč dosazují do vzorce pro výpočet měrné spotřeby tepelné energie na vytápění právě hodnotu 0,55 GJ/m², ačkoliv vyhláška č. 152/2001 Sb. (jakož i vyhláška č. 194/2007 Sb.) stanoví i jiné hodnoty a způsoby jejího výpočtu. Správní orgány nepodaly ani srozumitelné a ověřitelné vysvětlení toho, z jakého důvodu navyšují celkovou spotřebu tepelné energie právě o 20 %.

11. Žalobkyně rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2019 napadla žalobu, na jejímž podkladě krajský soud rozsudkem ze dne 8. 6. 2021, č. j. 18 Ad 5/2020-67, zrušil rozhodnutí žalované ze dne 25. 11. 2019 pro nepřezkoumatelnost a konstatoval, že žalovaný opětovně nepodal dostatečně přesvědčivou odpověď na to, proč do užitého matematického vzorce neustále dosazuje hodnotu MUSTEvyt 0,55 GJ/m² a koeficient 1,2, tj. navýšení měrné spotřeby tepelné energie o 20%. Krajský soud shodně se závěrem Nejvyššího správního soudu uvedl, že uplatňují-li správní orgány pro předmětný výpočet pouze jeden koeficient, i když je těchto koeficientů více, je potřeba odůvodnění použití konkrétní hodnoty o to naléhavější. To, že žalovaný považoval hodnotu MUSTEvyt 0,55 GJ/m² za dostačující za situace, kdy je tato hodnota uvedena pouze v již neúčinném právním předpise považoval soud za nekonkrétní a nepřezkoumatelné odůvodnění použití dané hodnoty. Správní orgány také nepodaly ani srozumitelné a ověřitelné vysvětlení toho, z jakého důvodu navyšují celkovou spotřebu tepelné energie právě o 20 %, tj. o koeficient 1,2.
12. Po rozsudku krajského soudu ze dne 8. 6. 2021 zrušil žalovaný rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jenž následně vynesl rozhodnutí ze dne 11. 11. 2021, č. j. 542599/2021/OOI, na jehož základě žalobkyni odňal ode dne 1. 11. 2014 dávku. K odvolání žalobkyně rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím dne 4. 1. 2022; odvolání žalobkyně zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
13. V posledně probíhajícím správním řízení Generální ředitelství Úřadu práce České republiky požádalo ředitele divize vývoje OK systém a.s. o sdělení, kdo je autorem dokumentu „průvodce spotřebou – manuál“ a dále o zdůvodnění koeficientu 1,2, zadávaného do užívaného vzorce.
14. Ze sdělení OK systém a.s. ze dne 20. 10. 2021 se podává, že na základě jednání zástupců Ministerstva práce a sociálních věcí a Energetického regulačního úřadu v roce 2006 byl zpracován dokument „Stanovení výpočtu výše úhrady za prokazatelnou nezbytnou spotřebu energie“, jenž se po připomínkách ERÚ a schválení MPSV stal podkladem k výpočtu maximální výše úhrady za prokazatelnou nezbytnou spotřebu energií v aplikačním programu automatizovaného zpracování údajů. Dokument je obsažen ve správním spise. Ke koeficientu 1,2 sdělil, že se při jednání hledal jednoduchý a vhodný způsob výpočtu nezbytné energie na vytápění použitelný pro řízení o dávkách pomoci v hmotné nouzi. Nebylo možno použít výpočet dle „Průvodce spotřebou plynu – manuál“, jelikož nebylo možno požadovat po žadatelích o dávku informace o izolačních vlastnostech objektu, druhu regulace vytápění apod. Proto zástupci ERÚ navrhli jednodušší, ale méně přesný způsob výpočtu, který však nezohledňuje izolaci bytu. Zástupci MPSV následně rozhodli, že se výsledek navýší o 20% (koeficient 1,2),

aby výsledná energie pro vytápění byla pro žadatele méně restriktivní v případě špatně izolovaných objektů.

15. Materiál „Stanovení výpočtu výše úhrady za prokazatelnou nezbytnou spotřebu energie“ obsahuje na své straně 10, pod bodem 3.1.3., kapitolu označenou jako „Vytápění (měrná spotřeba tepelné energie pro vytápění)“. Kapitola vysvětluje vzorec výpočtu měrné spotřeby tepelné energie pro vytápění, tedy $MSTE_{vyt}$, takto:

$$MSTE_{vyt} = MUSTE_{vyt} * PPB * PVM / (2,7 * 3,6),$$

kde PPB je podlahová plocha bytu v m^2 ;

PVM je průměrná výška místnosti, není-li známa, činí 2,7 m;

3,6 je přepočít na MWh/rok ;

$MUSTE_{vyt}$ se zjistí podle teplotního pásma, bez vlivu denostupňů z tabulky poskytnuté ERÚ, přičemž hodnoty jsou odvozené z vyhlášky č. 152/2001 Sb. a ČSN 060210. Je udávána v GJ/m^2 rok na 2,7 m výšku místnosti.

Výpočet nezahrnuje parametr denostupňů.

K základnímu vzorci je připojen komentář, podle něhož v dokumentu ERÚ – „Průvodce spotřebou – manuál“ byl uveden jiný výpočet spotřeby tepla pro vytápění, který dával přesnější výpočty, avšak vyžadoval zadání parametrů určujících izolační vlastnosti objektu, druhu regulace vytápění apod. Pokud tento vzorec použijeme i pro výpočet spotřeby tepla pro stejnou podlahovou plochu objektu s parametry vyjadřujícími špatné tepelné izolační vlastnosti, nedokonalou regulaci atd. a poté s parametry vyjadřujícími dobře izolovaný objekt a kvalitní regulaci, pak se takto získané hodnoty liší od hodnoty získané podle výpočtu uvedeném výše takto: - 40% pro dobře izolovaný byt na chráněném místě, vhodnou regulací vytápění, vhodným kotlem apod. a +60 % pro špatně izolovaný byt ve větrné lokalitě, nevhodnou regulací a vytápění, nevhodným kotlem atd. Do vzorce proto pro výpočet prokazatelně nezbytné spotřeby energie pro vytápění byl přidán koeficient navýšení spotřebované energie o 20% a výsledný vzorec výpočtu je:

$$MSTE_{vyt} = 1,2 * MUSTE_{vyt} * PPB * PVM / (2,7 * 3,6) \text{ (MWh/rok)}$$

16. V napadeném rozhodnutí se žalovaný opřel o nově získaný dokument „Stanovení výpočtu výše úhrady za prokazatelnou nezbytnou spotřebu energie“ z roku 2006, podle něhož byly dosazeny do aplikačního programu parametry od prvopočátku dodnes a jsou používány pro výpočet nezbytné spotřeby energií všech žadatelů o dávky a příjemců dávek pomoci v hmotné nouzi, přičemž se jedná o podpůrné ukazatele. Žalovaný poukázal na skutečnost, že dávky pomoci v hmotné nouzi jsou posledním záchranným sociálním systémem, jeho účelem není společně s příspěvkem na bydlení pokrýt veškeré náklady na bydlení, ale zajistit poživatelům základní životní podmínky tak, aby byly motivovány k řešení situace vlastními silami. Úmyslem zákonodárce nebylo při stanovení podmínek nároku a výše doplatku na bydlení zabezpečit adresnost této dávky ke každému konkrétnímu bydlení. Dle žalovaného jsou základními ukazateli pro výpočet spotřeby energie užívané na vytápění v rámci odůvodněných nákladů na

bydlení velikost bytu a jeho umístění v některém ze tří teplotních pásem: teplotní pásmo je určeno dle adresy užívaného bytu.

17. Žalovaný dále upřesnil, že výše spotřeby energie v místě obvyklá týkající se vytápění pevnými palivy se určuje ze vstupních dat: jednotková cena paliva v místě obvyklá, úhrada za prokazatelnou nezbytnou spotřebu paliva, výhřevnost paliva v přepočtu na MWh/rok a MJ/měsíc. Úhrada za prokazatelnou nezbytnou spotřebu paliva se určuje ze vstupních dat: % užití paliva při vytápění, měrná spotřeba tepelné energie pro vytápění, % užití paliva pro ohřev teplé vody, měrná spotřeba tepelné energie pro ohřev teplé vody, konstantou stanovená spotřeba tepla pro vaření. Měrná spotřeba tepelné energie pro vytápění se určuje ze vstupních dat: normovaný měrný ukazatel spotřeby tepelné energie na vytápění závislý na teplotním písmu, podlahová plocha bytu, průměrná výška místnosti (v přepočtu na MWh/rok).
18. S ohledem na skutečnost, že příjemci dávek v hmotné nouzi jsou s velkou pravděpodobností osoby, které nemají dostatečné prostředky na kvalitní zateplení bytu, pořízení vhodné regulace a typu kotle, žalovaný navyšuje určenou spotřebu tepla o 20 %, tedy na koeficient 1,2. Tento koeficient dle žalovaného vzešel při jednáních o vývoji aplikačního programu zástupců ERÚ, OK systém a zástupců MPSV tak, aby výsledná energie pro vytápění byla pro žadatele méně restriktivní v případě špatně izolovaných objektů. S odstupem času lze dle žalovaného správnost výše stanoveného koeficientu 1,2 těžko hodnotit, přičemž s uplynutím času nezbývá než tento koeficient na daný případ v dané době (listopad 2014) nadále použít. V případě použití jiného koeficientu na tento konkrétní případ by nadto, dle žalovaného, došlo k porušení základní zásady činnosti správních orgánů, kdy při rozhodování skutkově shodného nebo podobného případy by vznikly oproti jiným příjemcům dávek v roce 2014 nedůvodné rozdíly.
19. Žalovaný dále vysvětlil, že při stanovení hodnoty MUSTEvyt se podpůrně vycházelo z vyhlášky 152/2001 Sb., a normy ČSN 060210. Vyhláška č. 152/2001 Sb., byla nahrazena vyhláškou č. 194/2007 Sb., avšak vzhledem k faktu, že k vyhlášce č. 152/2001 Sb. bylo pouze přihlédnuto podpůrně, nevznikla potřeba úpravy koeficientu MUSTEvyt. U osob užívajících k vytápění kotel na pevná paliva byl proto koeficient 0,55 GJ/m² nadále užíván, i v situaci, kdy vyhláška č. 152/2001 již byla zrušena, neboť použití uvedeného koeficientu bylo pro účely stanovení odůvodněných nákladů na bydlení v rámci doplatku na bydlení dostačující. V uvedených vyhláškách je stanoveno vícero koeficientů, přičemž právě užití jednotného koeficientu 0,55 GJ/m² bez ohledu na energii užívanou k vytápění je vyjádřením faktu, že nárok a výše doplatku na bydlení není ovlivněno každou jednotlivou specifickou situací bydlení každého jednotlivce. Uvedenému odpovídá i fakt, že koeficient 0,55 GJ/m² je určen za otopné období (září a květen), avšak pro nárok na výši doplatku na bydlení je užíván celoročně. Při stanovení spotřeby tepla bylo podpůrně vycházeno z příslušného koeficientu na základě vyhlášky č. 152/2001 Sb., přičemž použití tohoto koeficientu bylo pro stanovení právě odůvodněných nákladů na bydlení dostatečné a není důvodné v dané době praxi zpětně měnit.
20. Žalovaný nepřisvědčil námitce žalobkyně, že výše nákladů na vytápění byla stanovena v nesprávné výši, přičemž má za to, že způsob, z jakých konkrétních

vstupních dat se při stanovení odůvodněných nákladů na bydlení při vytápění pevnými palivy vychází, byl dostatečně vysvětlen. Dle žalovaného již nelze více popsat důvody, pro které byly uvedené koeficienty do výpočtu dávek pomoci v hmotné nouzi při jednáních z důvodu vzniku zákona o pomoci v hmotné nouzi a aplikačního programu v roce 2006 dosazeny. Dle jeho názoru jsou podklady, které byly založeny do spisu a z nichž bylo při výpočtu dávky vycházeno, dostačující a v současné době již nelze učinit žádné změny. Dávky hmotné nouze jsou poslední záchrannou sítí pro osoby nacházející se v obtížné sociální situaci, přičemž tyto osoby musí samy učinit maximum pro to, aby si své životní potřeby zajistily vlastními silami a nespoležaly na stát a jeho sociální systém.

III. Žalobní body

21. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 3. 3. 2022 žalobkyně vznáší následující žalobní body:

- žalobkyně (opakovaně) namítá, že hodnota MUSTEvyt $0,55 \text{ GJ/m}^2$, jakožto rozhodující hodnota ve vzorci pro výpočet spotřeby energie na vytápění, je žalovaným dosazována nesprávně, přičemž její užití není řádně odůvodněno. Žalobkyně opakovaně nesouhlasí se způsobem určení této hodnoty a její výši $0,55 \text{ GJ/m}^2$, přičemž žalovaný postupoval podpůrně dle vyhlášky č. 152/2001 Sb. a dle teplotního pásma, bez vlivu denostupňů, z tabulky poskytnuté ERÚ. Poukazuje na skutečnost, že vyhláška č. 152/2001 Sb. byla ke dni rozhodování již neplatná a že tabulka poskytnutá ERÚ není průkazná. Je-li nově argumentováno podklady a jednáními mezi žalovaným, ERÚ a dodavatelem informačního systému, pak žalobkyně namítá, že se jedná o neoficiální dokumenty a v případě žalobkyně nepoužitelné, neboť vychází z „průvodce spotřebou plynu“; žalobkyně přitom používá k vytápění pevná paliva s nepochybně jinou výhřevností, než má plyn;
- k užitému koeficientu 1,2, který byl žalovaným též do vzorce pro výpočet měrné spotřeby tepelné energie pro vytápění zadáván, žalobkyně namítá, že i zde je vycházeno z manuálů určených pro propočty na spotřebu plynu pro vytápění, nikoliv pro vytápění pevnými palivy. Žalobkyně považuje navýšení o 20% za nedostatečné a neodůvodněné. V této souvislosti navrhuje zpracování znaleckého posudku za účelem stanovení výše nákladů na vytápění pevnými palivy ve výši a v místě obvyklých;
- žalobkyně nesouhlasí s tím, že výpočet žalovaného již nelze změnit s ohledem na skutečnost, že hodnoty byly do vzorce zahrnuty již v roce 2006. Dle žalobkyně by chyba žalovaného při výpočtu dávek neměla být kladena k tíži žadatelů o dávky;
- žalobkyně dále polemizuje s tvrzením žalovaného o tom, že hodnota $0,55 \text{ GJ/m}^2$ je určena za otopné období (1. září až 31. května), ale pro nárok na výši doplatku je používána celoročně. Dle žalobkyně tato hodnota odpovídá otopnému období a velikosti bytové jednotky a je lhostejno, zda je vyplácena měsíčně či jednorázově.

22. Žalobkyně závěrem uvádí, že její skutečné náklady na vytápění jsou výrazně vyšší s ohledem na stav bytu. Tyto však nežádá uhradit v plné výši. Požaduje toliko, aby byly zohledněny odůvodněné náklady ve výši, které odpovídají nákladům obvyklým po srovnání skutkově shodných nebo podobných případů, což v jejím případě představuje

hodnotu MUSTEvyt $1,1 \text{ GJ/m}^2$ (tedy odpovídá 300 kWh/m^2), případně odůvodněných nákladů vypočtených dle vzorce, ale s hodnotou MUSTEvyt ve výši $0,7 \text{ GJ/m}^2$, což je hodnota určená pro vytápění kotli na pevná paliva.

IV. Stanovisko žalovaného

23. Ve svém vyjádření ze dne 27. 4. 2020 žalovaný detailně rekapituluje dosavadní průběh správního a soudního řízení a navrhuje zamítnutí žaloby. V konkrétnostech setrvává na tom, že při použití hodnoty MUSTEvyt $0,55 \text{ GJ/m}^2$, jež byla dosazena do předmětného vzorce, bylo z vyhlášky č. 152/2001 Sb. vycházeno toliko podpůrně, a proto po jejím zrušení nevystala potřeba úpravy daného koeficientu; u osob používajících k vytápění kotel na pevná paliva bylo užití daného koeficientu nadále dostačující. Právě užití jednotného koeficientu, i přes existenci vícero koeficientů ve vyhláškách 152/2001 Sb. a 194/2007 Sb. bez ohledu na energii užívanou k vytápění je vyjádřením faktu, že nárok a výše doplatku na bydlení není ovlivněn každou jednotlivou specifickou situací bydlení každého jednotlivce, což odpovídá i tomu, že koeficient je určen za otopné období, pro nárok na výši doplatku na bydlení je však užíván celoročně. Právě s ohledem na byty ve starších zástavbách, byty bez úprav a renovací, což s sebou nese vyšší spotřebu energie na vytápění, byla detailním propočtem určená spotřeba tepla navýšená o 20 %.

24. Dle žalovaného matematický vzorec aplikovaný do aplikačního programu nemá pracovníce orgánu pomoci v hmotné nouzi běžně k dispozici a asi by nebyla schopna vzhledem k jeho náročnosti výpočet odůvodněných nákladů provést. Změna nákladů na bydlení změnou koeficientů, vzorců a hodnot zpětně již od roku 2014 není možná s ohledem na § 2 správního řádu.

V. Posouzení věci krajským soudem

25. Krajský soud poté co zjistil, že žaloba byla podána včas v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů.

26. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

27. Krajský soud dospěl k závěru, **že žaloba je důvodná.**

28. Krajský soud pouze ve stručnosti shrnuje relevantní právní úpravu aplikovanou v souzené věci.

29. Podle § 34 písm. c) zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pomoci v hmotné nouzi“) se do odůvodněných nákladů na bydlení započítává úhrada prokazatelné nezbytné spotřeby energií; úhradou prokazatelné nezbytné spotřeby energií se rozumí úhrada dodávky a spotřeby elektrické energie, plynu, případně výdaje na další druhy paliv, a to ve výši, která je v místě obvyklá; výše úhrady za prokazatelnou nezbytnou spotřebu energií se stanoví jako průměrná cena za dodávku energií pro bytovou jednotku určité velikosti podle sdělení příslušných dodavatelů těchto energií, nejvýše však ve výši skutečných úhrad (...).

30. Dle § 52 odst. 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi ministerstvo zajišťuje pro provádění zákona na vlastní náklady aplikační program automatizovaného zpracování údajů potřebný pro rozhodování o dávkách, jejich výplatu a jejich kontrolu, včetně jeho aktualizací, a poskytuje tento program bezplatně orgánům pomoci v hmotné nouzi. Orgány pomoci v hmotné nouzi jsou povinny při řízení o dávkách, při jejich výplatě a kontrole tento program používat.
31. Vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 194/2007 Sb. ze dne 17. 7. 2007, kterou se stanoví pravidla pro vytápění a dodávku teplé vody, měrné ukazatele spotřeby tepelné energie pro vytápění a pro přípravu teplé vody a požadavky na vybavení vnitřních tepelných zařízení budov přístroji regulujícími dodávku tepelné energie konečným spotřebitelům, která nabyla účinnosti dne 1. 9. 2007 a platí dodnes, ve své příloze 2 stanoví měrné ukazatele spotřeby tepelné energie na vytápění a přípravu teplé vody bytů, nebytových prostor a společných prostor bytových budov, přičemž písm. a) přílohy 2 specifikuje měrné ukazatele spotřeby tepelné energie na vytápění pro průměrnou výšku stropu místnosti 2,7 m tak, že:
1. při vytápění ze zdroje tepelné energie s násypnými kotli na tuhá paliva činí ukazatel $0,6 \text{ GJ/m}^2$ za otopné období nebo $0,175 \text{ MJ/m}^2 \cdot \text{D}^\circ$,
 2. při vytápění z ostatních zdrojů tepelné energie činí ukazatel $0,47 \text{ GJ/m}^2$ za otopné období nebo $0,138 \text{ MJ/m}^2 \cdot \text{D}^\circ$.
32. Vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 152/2001 Sb. ze dne 12. 4. 2001, kterou se stanoví pravidla pro vytápění a dodávku teplé užitkové vody, měrné ukazatele spotřeby tepla pro vytápění a pro přípravu teplé užitkové vody a požadavky na vybavení vnitřních tepelných zařízení budov přístroji regulujícími dodávku tepelné energie konečným spotřebitelům, která byla nahrazena v předchozím odstavci citovanou vyhláškou č. 194/2007 Sb. k 1. 9. 2007, ve svém § 5 odst. 1 písm. a) stanoví měrné ukazatele spotřeby tepelné energie na vytápění a dodávku teplé užitkové vody vztahované na 1 m^2 započitatelné podlahové plochy bytů, nebytových prostor a společných prostor bytových budov postavených, nebo u nichž byla stavební úprava dokončena po termínu účinnosti této vyhlášky, případně na 1 m^3 připravené teplé užitkové vody, tak na vytápění pro průměrnou výšku stropu místností 2,7 m tak, že:
1. při vytápění ze zdroje tepla s násypnými kotli na tuhá paliva činí měrný ukazatel $0,7 \text{ GJ/m}^2$ za otopné období nebo $0,206 \text{ MJ/m}^2 \cdot \text{D st.}$,
 2. při vytápění z ostatních zdrojů tepla činí měrný ukazatel $0,55 \text{ GJ/m}^2$ za otopné období nebo $0,162 \text{ MJ/m}^2 \cdot \text{D st.}$
33. Nutno dodat, že předmětem úpravy obou vyhlášek je mj. stanovení měrných ukazatelů tepla. U citovaných ustanovení pak jednoznačně plyne, že obě vyhlášky rozlišují při stanovení měrných ukazatelů spotřeby mezi zdroji tepla pro vytápění.
34. V souzené věci bylo pro určení nároku a výše požadované dávky žalobkyně užito automatizovaného systému, který zajišťuje ministerstvo. Dle ustálené judikatury platí, že povinnost použití programové aplikace hmotné nouze pro výpočet dávky ještě sama

o sobě nezabývá orgány pomoci v hmotné nouzi povinnosti, aby konkrétní dosažený výsledek také náležitě odůvodnily (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2012, č. j. 3 Ads 33/2012-30).

35. Výpočet měrné spotřeby tepelné energie pro vytápění, tedy jedné z hodnot potřebných pro určení výsledné výše spotřeby energie v místě obvyklé ve smyslu § 34 písm. c) zákona o pomoci v hmotné nouzi, byl v případě žalobkyně učiněn pomocí základního vzorce $MSTE_{vyt} = MUSTE_{vyt} * PPB * PVM / (2,7 * 3,6)$. Do tohoto vzorce oba správní orgány dosadily koeficient 1,2, tj. $MSTE_{vyt} = 1,2 * MUSTE_{vyt} * PPB * PVM / (2,7 * 3,6)$. Jako hodnota $MUSTE_{vyt}$ byla použita hodnota $0,55 \text{ GJ/m}^2$.
36. Co se předně týče koeficientu 1,2, zde byl žalovaný v předchozích řízeních zavázán, aby náležitě odůvodnil, proč navyšuje celkovou spotřebu tepelné energie právě o oněch 20 %, přičemž za dostačující a přezkoumatelné nebylo považováno odůvodnění jednotného koeficientu nemožností zohledňovat při rozhodování o dávkách zcela konkrétní a specifické vlastnosti každého jednotlivého případu.
37. Žalovaný v právě souzené věci dosazení předmětného koeficientu odůvodnil odkazem na do spisu nově založený dokument z roku 2006 „Stanovení výpočtu výše úhrady za prokazatelnou nezbytnou spotřebu energie“, jenž měl být základem pro stanovení aplikovaného vzorce. V pasáži dokumentu věnované měrné spotřebě tepelné energie je vysvětleno, že koeficient 1,2 vychází zjednodušeně řečeno z toho, že v případě bytu s dobrými tepelně-izolačními vlastnostmi dochází k „úniku tepla“ v rozsahu -40%, naopak v případě bytu se špatnými tepelně-izolačními vlastnostmi činí „únik tepla“ až + 60% (srovnej detailně body 14 a 15 tohoto rozsudku).
38. Z odůvodnění lze tedy vyčíst, že navýšení spotřeby o 20 % je jakýmsi průměrem hodnot „úniku tepla“ mezi objekty s dobrými a špatnými tepelně-izolačními vlastnostmi. Do vzorce byl dosazen proto, neboť nebylo reálné po žadateli o dávku vyžadovat sdělení o konkrétních tepelně-izolačních vlastnostech objektu. Jedná se tedy o kompromis, neboť přesné určení hodnoty, o kolik je nutno spotřebu navýšit, by vyžadovalo detailní zkoumání každého jednotlivého objektu při posuzování žádosti o doplatek na bydlení.
39. Krajský soud uvádí, že citované odůvodnění ve spojení s nereálnou možností zkoumání tepelně-izolačních vlastností obývaného objektu v každém jednotlivém případě žadatele o předmětnou dávku by proto bylo lze v obecné rovině akceptovat. Neobstojí ovšem ve světle žalobní námitky vznášené žalobkyní, jež namítá, že propočet realizovaný ERÚ vychází z manuálu pro spotřebu plynu při vytápění, nikoliv pro vytápění pevnými palivy, což je případ žalobkyně.
40. I když žalovaný navyšuje vypočítanou měrnou spotřebu tepla „ve prospěch žadatelů“ a obecný a jednotný koeficient je dle jeho vysvětlení projevem skutečnosti, že nelze zkoumat tepelně-izolační vlastnosti každého objektu a v případě každého jednotlivého žadatele, musí být takový jednotný koeficient stanoven na základě relevantních, vysvětlitelných a ověřitelných vstupních dat. Pakliže je ovšem, jak vyplývá

z dokumentu „Stanovení výpočtu výše úhrady za prokazatelnou nezbytnou spotřebu energie“ (konkrétně z jeho strany 4, seznam použité dokumentace), vycházeno z parametrů získaných z materiálů pro spotřebu plynu, nelze jej bez dalšího osvětlení a odůvodnění použít obecně na všechny objekty (v případě žalobkyně pro objekt vytápěný pevnými palivy). Rovněž nelze akceptovat holé tvrzení žalovaného, že tento koeficient byl zjištěn na základě „*detailních výpočtů*“, aniž by tyto byly blíže představeny a osvětleny.

41. Dlužno též dodat, že materiál „průvodce spotřebou – manuál“ opětovně ve spisovém materiálu abscentuje; toliko ve své elektronické podobě (soubor word) tvoří přílohu dokumentu „Stanovení výpočtu výše úhrady za prokazatelnou nezbytnou spotřebu energie“. Nechť tedy žalovaný do spisu založí veškeré podklady, z nichž čerpal při stanovení měrné spotřeby tepelné energie pro účely stanovení nároku na dávku a její výši v případě žalobkyně tak, aby bylo možno řádně zdůvodnit a ověřit správnost hodnot dosazovaných do matematického vzorce užívaného pro výpočet nákladů na vytápění.
42. Krajský soud musí opětovně uzavřít, že podané vysvětlení žalovaným nelze považovat za konkrétní a dostatečně přezkoumatelné zdůvodnění toho, proč pro stanovení navýšení spotřeby byla do vzorce dosazena právě hodnota 20 % (viz citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2021).
43. K obdobnému závěru krajský soud dospívá, bohužel již poněkolikáté, i ve vztahu k hodnotě MUSTEvyt 0,55 GJ/m² dosazené v souzené věci do vzorce pro výpočet měrné spotřeby tepelné energie.
44. Užití této hodnoty bylo opakovaně ze strany soudů hodnoceno jako nepřezkoumatelné a rozporné, neboť není náležitě odůvodněno, proč správní orgány nadále používají hodnotu z již neúčinného předpisu a proč dosazují do vzorce pro výpočet měrné spotřeby tepelné energie na vytápění právě hodnotu 0,55 GJ/m², ačkoliv vyhláška č. 152/2001 Sb. (jakož i vyhláška č. 194/2007 Sb.) stanoví i jiné hodnoty a způsoby jejího výpočtu.
45. V právě napadeném rozhodnutí žalovaný opětovně setrval na své argumentaci, že při stanovení předmětného koeficientu bylo podpůrně vycházeno z vyhlášky 152/2001 Sb. a normy ČSN 060210. Byť je v uvedené vyhlášce stanoveno vícero koeficientů, je dle žalovaného užití jednotného koeficientu 0,55 GJ/m² bez ohledu na energii užívanou k vytápění vyjádřením faktu, že nárok a výše doplatku na bydlení není ovlivněno každou jednotlivou specifickou situací bydlení každého jednotlivce. Uvedenému odpovídá i fakt, že koeficient 0,55 GJ/m² je určen za otopné období (září a květen), avšak pro nárok na výši doplatku na bydlení je užíván celoročně. Při stanovení spotřeby tepla bylo podpůrně vycházeno z příslušného koeficientu na základě vyhlášky č. 152/2001 Sb., přičemž použití tohoto koeficientu bylo pro stanovení právě odůvodněných nákladů na bydlení dostatečné a není důvodné v dané době praxi zpětně měnit.

46. Žalovaný tak opětovně zopakoval svou tezi o dostatečnosti užitého měrného ukazatele spotřeby tepelné energie, přičemž absenci diferenciací mezi jednotlivými hodnotami přítomnými ve vyhláškách odůvodnil „neadresností“ posuzované dávky.
47. Jeho odůvodnění neobstojí z vícero důvodů.
48. Předně se krajský soud musí vymezit vůči tvrzené neadresnosti dané dávky. Doplatek na bydlení je dávkou nárokovou (obligatorní), pokud jsou splněny podmínky nároku na tuto dávku, je ze strany orgánu pomoci v hmotné nouzi, na základě písemně podané žádosti, dávka přiznána. Doplatek na bydlení je účelově určen na úhradu nákladů na bydlení, tj. nájmu, služeb s bydlením bezprostředně spojených a úhrady prokazatelné nezbytné spotřeby energií (srovnej § 34 zákona o pomoci v hmotné nouzi). Je ovšem též dávkou adresnou, neboť posuzování podmínek pro jejich přiznání bývá značně komplikované a vázané na předložení řady důkazních prostředků dokládajících výši jednotlivých složek nákladů na bydlení.
49. Pro vznik nároku na doplatek na bydlení v systému hmotné nouze musí být kumulativně splněny dva předpoklady. Žadatel o doplatek na bydlení musí být osobou nacházející se v hmotné nouzi podle § 2 odst. 2 písm. b) zákona o pomoci v hmotné nouzi. Současně musí splňovat podmínky nároku na doplatek na bydlení v § 33 téhož zákona. V obou případech se zohledňuje výše odůvodněných nákladů na bydlení, které podle § 34 zákona o pomoci v hmotné nouzi tvoří nájemné, pravidelné úhrady za služby spojené s užíváním bytu či úhrada prokazatelné nezbytné spotřeby energií.
50. Nejvyšší správní soud již ve svých prvotních rozhodnutích (srovnej například rozsudky 6 Ads 131/2007 a 6 Ads 116/2010) vyložil ve světle článku 30 odst. 2 Listiny starší zákonnou úpravu týkající se dávek hmotné nouze. K zákonu o sociální potřebnosti (zákon č. 482/1991 Sb., který byl nahrazen zákonem o pomoci v hmotné nouzi, jenž nabyl účinnosti k 1. 1. 2007) Nejvyšší správní soud zdůraznil, že *klade důraz na fakticitu v souladu se zásadou skutečné potřeby. V případě dávky podle zákona o sociální potřebnosti nejde o mechanicky poskytovanou dávku v zákonem pevně stanovené výši bez ohledu na skutečně odůvodněné potřeby příjemce dávky.* Rozhodnutí o výši dávky je tedy projevem diskreční pravomoci správního orgánu, přičemž limity této diskrece stanoví § 4 odst. 3 zákona o sociální potřebnosti, podle něhož bylo při rozhodování o výši jednorázové nebo měsíčně se opakující peněžité nebo věcné dávky se přihlíženo k částkám životního minima, ke skutečným odůvodněným nákladům na zabezpečení výživy a ostatních základních potřeb a nezbytných nákladů na domácnost posuzovaného občana, k výši příjmu a k majetkovým poměrům (6 Ads 116/2010). Tento výklad je do značné míry použitelný i na platný a účinný zákon o pomoci v hmotné nouzi a vyplývá z něj faktický a adresný charakter dané dávky.
51. Krajský soud připomíná, že pro stanovení doplatku na bydlení se dle platné právní úpravy přihlíží k odůvodněným nákladům na bydlení, jimž jsou, zjednodušeně řečeno, nájem, služby a energie. Znění § 34 písm. c) zákona o pomoci v hmotné nouzi přitom explicitně rozlišuje co do prokazatelné nezbytné spotřeby energie mezi spotřebou elektrické energie, plynu, případně výdaje na další druhy paliv.

52. Stejně tak mezi druhem spotřebovávané energie pro vytápění rozlišují vyhlášky 152/2001 Sb. i 194/2007 Sb., jejichž účelem je mj. stanovení měrného ukazatele spotřeby tepelné energie pro vytápění.
53. Krajský soud proto stále nerozumí tomu, proč žalovaný při určení prokazatelné spotřeby energie v případě žalobkyně do vzorce, jenž je využíván pro jeho výpočet (resp. pro výpočet jedné z jeho hodnot), dosazuje nadále jednu jedinou hodnotu, jež byla navíc „směroplatná“ toliko pro vytápění z ostatních zdrojů tepla a toliko do roku 2007, byť i tato vyhláška disponovala měrnými ukazateli rozlišujícími mezi zdroji tepla pro vytápění (pro případ zdroje tepla s násypnými kotli na tuhá paliva se jednalo o hodnotu $0,7 \text{ GJ/m}^2$), to vše při vědomí faktu, že již od 1. 9. 2007 byla nahrazena vyhláškou č. 194/2007 Sb. stanovující měrné ukazatele spotřeby tepelné energie s platností dodnes a v hodnotách diferencujících mezi zdroji vytápění ($0,47 \text{ GJ/m}^2$ pro vytápění z ostatních zdrojů tepla a $0,6 \text{ GJ/m}^2$ ze zdroje tepla s násypnými kotli na tuhá paliva).
54. Krajský soud se shoduje s žalovaným toliko v tom, že průměrná pracovnice na přepážce příslušného úřadu práce není s to bez matematického vzorce v aplikačním programu výpočet doplatku na bydlení sama realizovat (viz vyjádření žalovaného, poslední strana, poslední věta druhého odstavce), což je samo o sobě dokladem „adresnosti“ dané dávky. O to flagrantnější je fakt, že žalovaný ani po 7 letech od prvního rozhodnutí vydaného ve věci žalobkyně není schopen náležitě odůvodnit hodnoty, které jsou do daného vzorce, které pracovnice každodenně používá, dosazeny.
55. „Zaštiťování se sociálním štítem“, jímž dle žalovaného dávky pomoci v hmotné nouzi jsou, nemůže v tomto kontextu absolutně obstát. Naopak, je to právě v případě sociálně potřebných, kdy i drobné pochybení ve výpočtu či hodnotě může podstatně ovlivnit jejich již tak neutěšenou ekonomickou situaci.
56. Je proto neomluvitelné, že žalovaný doposud neodůvodnil hodnoty dosazované za proměnnou MUSTEvyt, a to ani v nyní napadeném rozhodnutí, kde toliko poukázal na dostačující charakter hodnoty $0,55 \text{ GJ/m}^2$ ve spojení s podpůrným užitím již neplatné vyhlášky vše ve vazbě na neadresný charakter posuzované dávky.
57. Ve světle všech výše uvedených závěru krajský soud uzavírá, že napadené rozhodnutí neobstojí pro nepřezkoumatelnost.
58. V novém rozhodnutí nechť žalovaný ve světle opakovaně vznášených výhrad ze strany soudní moci přezkoumatelným způsobem odůvodní a relevantními a ověřitelnými vstupními daty podloží, proč právě hodnota $0,55 \text{ GJ/m}^2$ má být dosazena do vzorce jako hodnota představující měrný ukazatel tepelné spotřeby pro vytápění, jedná-li se o hodnotu z již neplatné vyhlášky a disponuje-li žalovaný platným podzákonným předpisem (vyhláška 194/2007 Sb.), jímž je vázán, stanovícím vícero hodnot MUSTEvyt rozlišujících dle zdroje tepelné energie užití pro vytápění, resp. i vícero způsobů jeho výpočtu, to vše za situace, kdy tabulka ERÚ byla v předchozích soudních rozhodnutích hodnocena rozporuplně.

59. Nepodaří-li si žalovanému nalézt náležité a přezkoumatelné odůvodnění této hodnoty podložené relevantními a ověřitelnými vstupními daty, nechť se od dosazení této hodnoty do vzorce „oprostí“ a v případě žalobkyně zvolí jiný, zákonný a přezkoumatelný, postup výpočtu úhrady prokazatelně spotřebované energie předpokládaný zněním § 34 písm. c) zákona o pomoci v hmotné nouzi. Nabízí se zachování stávajícího vzorce výpočtu s revizí do něj dosazovaných hodnot, resp. koeficientů tak, aby vyhovovaly platným zákonných, resp. podzákonných předpisům, jimiž je správní orgán vázán (aktualizaci výpočtu umožňuje znění § 52 odst. 3 zákona o hmotné nouzi), a byly přezkoumatelně odůvodněné a podložené ověřitelnými vstupními daty. Může též zvážit jiný způsob výpočtu měrného ukazatele spotřeby tepelné energie předpokládaného platnou a účinnou vyhláškou. V neposlední řadě je ve hře i stanovení úhrady prokazatelně spotřebované energie dle § 34 písm. c) zákona o pomoci v hmotné nouzi prostřednictvím znaleckého zkoumání.
60. Krajský soud též vyzývá žalovaného, aby do spisu založil veškeré podklady a materiály, z nichž čerpal či bude čerpat při stanovení matematického vzorce užívaného pro výpočet měrné spotřeby tepelné energie, resp. při stanovení hodnot do vzorce dosazovaných tak, aby jejich zákonnost a správnost mohla být hodnověrně posouzena.
61. Krajský soud se totiž nachází v situaci, kdy nemůže posoudit zákonnost užití hodnoty $0,55 \text{ GJ/m}^2$ jakožto hodnoty MUSTEvyt v souzené věci, pokud stále nebyla zodpovězena otázka, proč a na základě jakých úvah a relevancí a ověřitelných dat byla tato hodnota do vzorce výpočtu měrné spotřeby tepelné energie v případě žalobkyně dosazena, a to pro stálou nepřezkoumatelnost odůvodnění napadeného rozhodnutí v tomto ohledu. Uvedené platí obdobě i ve vztahu k výše vypořádanému koeficient 1,2.
62. Krajský soud si závěrem nemůže odpustit tuto poznámku. Jak konstatováno výše, žalovaný ani po více než sedmi letech nebyl schopen přesvědčivě odůvodnit hodnoty dosazované do vzorce používaného pro stanovení nároku doplatku na bydlení a jeho výše. Dosavadní způsob reague žalovaného na vyslovené závazné právní názory soudů hraničí s replikami absurdního dramatu, v němž lze komunikaci aktérů označit přinejmenším za mimoběžnou. O to absurdněji pak vyznívá v napadeném rozhodnutí nově zaznívající argument plynutím času a zásadou „v obdobných věcech obdobně“. Vzhledem k dosavadním flagrantním porušením žalovaného jeho zákonné povinnosti náležitého odůvodnění správního rozhodnutí rozhodně nelze dobu, která uplynula od prvního rozhodnutí žalovaného, klást k tíži žalobkyně a zaštitovat se citovanou zásadou.
63. Krajský soud závěrem, paradoxně ve shodě s žalovaným, proklamuje, že doplatek na bydlení je opravdu poslední záchrannou sociální sítí, a proto apeluje na správní orgány, aby si uvědomovaly dopad svých rozhodnutí na sociálně potřebné, neboť posuzovaná dávka představuje provedení ústavně zaručeného práva každého, kdo je v hmotné nouzi, na takovou pomoc, která je nezbytná pro zajištění jeho základních životních podmínek.

VI. Závěr a náklady řízení

64. Za této situace krajskému soudu nezbylo než v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení bez jednání tímto rozsudkem zrušit a věc mu vrátit podle § 78 odst. 4 s.ř.s. k dalšímu řízení. Krajský soud, vzhledem k přijatému závěru, nevypořádal všechny vznesené námitky žalobkyně.
65. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšné žalobkyni žádné prokazatelné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 26. září 2022

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně